

YAYINLARA VE YARGI KARARLARINA GÖRE TÜRKİYE’DE ÇOCUK İSTİSMARI

Nihal Ahioglu

Ankara Üniversitesi

Özet

Bu çalışmada; 1995-2000 yılları arasında eğitim, psikoloji, psikiyatri alanlarında yapılmış çocuk istismarı ile ilgili bilimsel çalışmalarla aynı konuda hukuka yansımış davaların analiz edilmesi amaçlanmıştır. Makale, tez ve dava sonuçları, kategorisel ve frekans analizine dayalı içerik analizi yöntemi ile analiz edilmiştir. Analiz kapsamına eğitim, psikoloji ve psikiyatri alanlarından 16 bilimsel nitelikli, hakemli dergi ve yargıya yansıyan çocuk istismarı vakaları alınmıştır. 1995-2000 yıllarında, incelenen dergi ve tezlerde, çocuk istismarı ile ilgili toplam 21 makale ve 15 tez çalışması bulunmuştur. Bununla birlikte Yargıtay’a yansıyan 67 çocuk istismarı davasının olduğu ve buna ek olarak Devlet İstatistik Enstitüsü tarafından geriye dönük yapılan çalışmalarda 6759 çocuk istismarı vakasının yargıya yansıdığı yapılan analiz sonucunda belirlenmiştir. Hukuka yansımış istismar davaları çok, ancak bu konuda yapılmış bilimsel çalışmalar azdır ve bu durum çocuk istismarını tanılama, önleme ve tedavi çalışmalarını sınırlandırmaktadır.

Anahtar Kelimeler

Çocuk istismarı, içerik analizi, mahkeme kararları.

CHILD ABUSE IN TURKEY ACCORDING TO LITERATURES AND JUDICIAL SENTENCES

Nihal Ahioglu
Ankara University

Abstract

This study is performed to analyze the studies which were carried out in disciplines (education, psychology, psychiatry) related with children who were subjected to abuse, and the abuse cases which are brought before justice. With this aim, the journals having a reviewing system and being published between years of 1995-2000 in the education, psychology and psychiatry disciplines, thesis studies conducted at the universities and the child abuse cases which are brought before court were analyzed according to the categories determined. The categorical and frequency content analysis were done for the research. In the years of between 1995-2000, 21 articles and 15 thesis studying child abuse were found. The number of child abuse cases which were brought to court is 67 and in addition, according to Institute of National Statistics, the number of child abuse cases are 6759 in the past. The number of child abuse cases which are brought to court are high and, however academic studies published in is limited. It seems that this limits descriptive, therapeutic descriptive efforts in child abuse.

Keywords

Child abuse, content analyses, judicial sentences.

Günümüzde çocuk istismarı çocuğun, ihmal edilmesi ile ona fiziksel, duygusal ve cinsel olarak zarar vermeyi içeren çok karmaşık ve tehlikeli bir sorunlar bütünü olarak değerlendirilmektedir. Çocuk istismarı olgusu, herhangi bir din, kültür, sosyal sınıf ya da ekonomik koşula bağlı olmamakla birlikte, kültürel değer, inanç ve koşullardan etkilenebilmektedir. Bu nedenle, alan yazında, hangi tür davranışların ya da durumların istismar olarak değerlendirileceği ya da tanımlanacağı konusu açık değildir (Taneli, 1999). Örneğin, bazı İskandinav ülkeleri, çocukların hangi amaçla ve şiddetle olursa olsun dövölmelerini istismar kabul ederek, yasalarla yasaklar; diğer bazı toplumlarda, belli şiddet sınırları içerisinde dayanın bir eğitim aracı olarak uygulanması hoş karşılanabilmektedir (Akyüz, 2000). Helfner çocuk istismar ve ihmali, çocukla bakıcısı arasında, çocuğun fiziksel ve/veya gelişimsel durumuna yansıyan ve bir kaza sonucu ortaya çıkmayan etkileşim veya etkileşim eksikliği olarak tanımlamıştır (Helfner, 1991). Türk Ceza Kanununda ise, çocuğun kendisine karşı suç işlenerek istismar ve ihmal edildiği (bir suçun mağduru durumunda olduğu) olaylar kişi hürriyetini, yaşamını ve bedensel bütünlüğünü ihlal eden suçlar; kaçırma ve ırza geçme, ırza tasaddi, fuhuşa yöneltme, terk etme, terbiye ve disiplin araçlarını kötüye kullanma, fena muamele etme gibi konularla ilgili çeşitli kanun maddeleri ile düzenlenmiştir (Akyüz, 2000; Konanç, 1989). Türkiye’de istismarla ilgili adalete yansımış olgular, sosyo-kültürel nedenlerle gizli tutulan olgularla birlikte düşünüldüğünde, istismarın ülkemizde küçümsenmeyecek düzeylerde olduğu tahmin edilmektedir. Bilir ve arkadaşları tarafından yapılan bir çalışmada, batı toplumlarıyla karşılaştırıldığında, ülkemizde en azından 250.000-300.000 çocuğun istismara maruz kaldığından şüphelenildiği belirtilmektedir (Bilir, Arı, Atik ve San, 1987).

Çocuk istismarı ile ilgili alan yazında, istismarın farklı türlerinin (fiziksel, cinsel, duygusal istismar ya da ihmal) farklı örneklem grupları ile (anne, psikiyatrist, istismar edilen çocuk) farklı yıllarda farklı yoğunlukta ele alındığı görölmektedir. Bununla birlikte, bu alan yazının yeterliliği, büyük oranda istismar türlerinin yayınlanmış çalışmalardaki araştırılma oranına göre tanımlanabilir. Örneğin, yurtdışı alan yazına yönelik yapılan bir çalışmada, 1970’li yıllar ve 1980’li yılların başında en fazla araştırılan istismar türünün fiziksel istismar olduğu, cinsel istismarın ise çok sonraları incelenmeye başlandığı belirlenmiştir (Behl, Conyngam ve May, 2003). Bu doğrultuda bu çalışmanın birinci amacı, Türkiye’de fiziksel, cinsel ve duygusal istismarın yayın ve mahkeme kararlarında yer alma sıklığını ve ayrıca istismar çalışmalarının belirlenen alanlara göre (eğitim, psikoloji, psikiyatri ve hukuk) dağılımını belirlemektir.

İstismarın nedenlerinden biri, çocuğun içinde bulunduğu sosyokültürel ve ekonomik ortamdaki yoksunluklar ve hızlı değişmelerdir. 1980’li yıllardan itibaren Türkiye’de görölen hızlı sosyokültürel ve ekonomik değişimler, 1990’lı yıllardan itibaren ekonomik yaşamda olduğu kadar sosyal ve ahlaki yaşam alanlarında da bir takım değişimlere neden olmuştur. Bu sosyal, kültürel ve ekonomik değiş-

melerin, çocuğun değeri, çocuk kültürü, çocuğun güvenliği ve çocuk hakları konularının bir alt alanı olan çocuk istismarı boyutuna yansımalarını görebilmek için bu çalışmada 1995-2000 yılları arasındaki bilimsel araştırma ve yayınlar incelenmiştir. Böylelikle araştırmanın ikinci amacı, istismar türlerinin yıllara göre araştırılma ve yargıya yansımaya oranını belirlemektir. Çocuk istismarı ile ilgili Türkiye ve yurtdışındaki alan yazında araştırmacıların, istismar olgusunu inceleyen farklı çalışma grupları (anne-baba, öğretmen, sağlık çalışanları, vb.) ile çalıştıkları ve bazı araştırma gruplarının diğerlerine göre daha fazla tercih edildiği görülmektedir. Araştırmalarda hangi grupların daha fazla tercih edildiği ile ilgili nesnel bir değerlendirme, istismarla ilgili uygun bilgi kaynaklarını belirleyebilmek açısından önemlidir. Bu nedenle bu araştırmanın üçüncü amacı, Türkiye’de çocuk istismarı ile ilgili alan yazında ele alınan örneklem grubunu betimlemektir.

Çocuk istismarı ile ilgili alan yazının incelenmesi, alandaki bilimsel ve yasal boşlukların giderilmesi açısından yararlı olabilir. Ayrıca çocuk istismarı konusundaki bilimsel çalışmaların ve hukuka yansıyan olguların birlikte değerlendirilmesi, Türkiye’de istismar olgusuna yönelik genel bakışı gösterebilecek olması açısından önemlidir.

YÖNTEM

Araştırma, sistematik bir analitik çalışma niteliğindedir. Araştırma için 1995-2000 yılları arasında özellikle eğitim, psikiyatri ve psikoloji alanında yayın yapan dergilerdeki makaleler; bu yıllar arasında hazırlanmış yüksek lisans, doktora ve tıpta uzmanlık tezleri ile Yargıtay kararları arasında yer alan çocuk istismarı davaları incelenmiştir. Çalışma, eğitim, çocuk psikolojisi ve psikiyatrisi ile ilgili çalışmalara yer veren ve akademik bir kurul gözetiminde yayınlanan hakemli 15 dergiyi kapsamaktadır. Bu dergilerin seçiminde, dergilerin son 5 yıldır hakemli olmaları şartı temel alınmıştır. Bu dergilerden 6’sı psikiyatri (Adli Tıp Dergisi, Düşünen Adam, Klinik Psikofarmakoloji, Kriz Dergisi, Türk Psikiyatri Dergisi, 3P Dergisi), 3’ü psikoloji (Türk Psikoloji Dergisi, Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi, Çocuk ve Gençlik Ruh Sağlığı) ve 6’sı da eğitim (Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi Bilimleri Dergisi, Boğaziçi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, Eğitim ve Bilim, Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, Özel Eğitim Dergisi, Yaşadıkça Eğitim) alanlarında yayın yapmaktadır. Çalışmanın hukuki kısmı için Yargıtay tarafından yayınlanan ve yayın ilkesi gereği sadece seçilmiş Yargıtay kararlarının yer aldığı “Yargıtay Kararları Dergisi”ndeki çocuk istismar davaları ile ilgili kararlar incelenmiştir. Çalışma için belirlenen analiz kategorilerine göre, belirlenen dergi, tez ve Yargıtay kararları incelenmiştir. Bu inceleme sonrasında, istismarla ilgili olduğu belirlenen yayın ve Yargıtay kararları; istismar türü, istismarın yayın ve kararlardaki ele alınma sıklığı, istismar olgusunun yıllara göre dağılımı, istismarla ilgili yayınlar için temel alınan alt kategorilere göre incelenerek kodlanmıştır.

Çalışma ile ilgili analizlere ilişkin kodlamaların güvenilirliğini belirlemek için, incelenen tüm yayın ve kararlar arasından seçkisiz olarak belirlenen toplam 32 yayın, tez ve yargı kararı bağımsız bir başka uzman kişi tarafından daha kodlanmıştır. Güvenilirlik için yapılan kodlamalarda da, araştırma için belirlenen alt kategoriler kullanılmıştır. Bu kodlama ile araştırmacının kodlamaları arasındaki tutarlılığı gösteren güvenilirlik katsayısı % 83 olarak belirlenmiştir.

BULGULAR

Eğitim, Psikoloji, Psikiyatri ve Hukuk Alanlarına Özgü Yayın, Tez ve Yargıtay Kararlarında Fiziksel, Duygusal ve Cinsel İstismarın Ele Alınması

Bu çalışmada, makale ve tezlerde herhangi bir istismar türüne yerleştirilemeyen çalışmalar, “tanımlanamayan istismar türü” alt kategorisinde temsil edilmiştir. Makale, tez çalışmaları ile Yargıtay kararlarında istismarın ele alınma sıklığının farklı olması nedeniyle bunlara ilişkin yüzdeler, farklı frekanslar üzerinden hesaplanmıştır.

Çizelge 1. Makale, tez çalışmaları ile Yargıtay kararlarında yer alan istismar türlerinin frekans ve yüzdeleri

İstismar Türü	Makaleler		Tezler		Yargıtay Kararları	
	f	%	f	%	f	%
Fiziksel İstismar	3	14	8	53	4	20
Duygusal İstismar	4	19	2	13	14	21
Cinsel İstismar	11	53	4	27	49	73
Tanımlanamayan	3	14	1	7	--	--
Toplam	21	100	15	100	67	100

Çizelge 1’deki verilerden anlaşılacağı gibi, makalelerin 11’i (% 53), tezlerin 4’ü (% 27) ve Yargıtay kararlarının 49’u (% 73) cinsel istismarla ilgilidir. Duygusal ve fiziksel istismarla ilgili yüzdeler bakıldığında bunların makale ve Yargıtay kararlarında birbirlerine yakın değerler göstermesine karşın sadece tezlerde fiziksel istismarın diğer istismar türlerine göre daha yüksek bir yüzdeye (f = 8, % 53) sahip olduğu görülmektedir.

Eğitim, Psikoloji, Psikiyatri Alanlarına Özgü Makale, Tez ve Yargıtay Kararlarında Çocuk İstismarı Olgusunun Ele Alınması

Çocuk istismarının 1995-2000 yılları arasında yayınlanan makaleler, tez çalışmaları ve Yargıtay kararlarında yer alma sıklığı ve bunun yüzdeleri Çizelge 2’de verilmiştir.

Çizelge 2. İstismarın çeşitli kaynak ve alanlarda ele alınma sıklığı

	f	%
Makaleler		
Eğitim	4	19,05
Psikoloji	3	14,29
Psikiyatri	14	66,6
Toplam	21	100
Tezler		
Yüksek Lisans	9	60
Doktora	4	27
Tıpta Uzmanlık	2	13
Toplam	15	100
Yargıtay Kararları		
Toplam	67	100

Analiz edilen 15 dergi içinde 21 çalışmanın çocuk istismarı olgusu ile ilgili olduğu belirlenmiştir. Bununla birlikte, çalışmaların büyük çoğunluğunun psikiyatri alanına özgü dergilerde (f = 14, % 66.6) yer aldığı görülmektedir. Belirtilen yıllar arasında yapılmış tez çalışmalarından ise, 15’inin çocuk istismarı ile ilgili olduğu ve bunların çoğunluğunun yüksek lisans düzeyinde (f = 9, % 60) olduğu belirlenmiştir. Alan yazındaki yayınların sınırlılığının aksine çocuk istismarı ile ilgili olarak Yargıtay Kararları Dergisinde, toplam 67 kararın yer aldığı belirlenmiştir.

Makale, Tez ve Yargıtay Kararlarında Ele Alınan Çocuk İstismarı Olgusunun Yıllara Göre Dağılımı

Makale ve tez çalışmaları ile Yargıtay kararlarında çocuk istismarı olgusuna belirtilen yıl aralığında en fazla hangi yıllarda yer verildiğinin belirlenmesi, araştırmacıların o yıllardaki toplumsal ve ekonomik özellikleri ve bunların çocuk istismarı üzerindeki etkisini değerlendirebilmeleri açısından önemlidir.

Çocuk istismarıyla ilgili çalışma ve kararların yıllara göre dağılımına bakıldığında; 1995, 1998 ve 2000 yıllarının, bütün alanlar (eğitim, psikoloji, psikiyatri, hukuk) için de çocuk istismarı olgusu açısından dikkat çekici olduğu görülmektedir. Buna göre, 1995 yılında 5 makale (%24), 4 tez (%27) ve 10 Yargıtay kararının (%15) yer aldığı görülmektedir. 1998 yılında 4 makale (%19), 4 tez (%27) ve 12 Yargıtay kararının (%18) olduğu görülmektedir. Son olarak 2000 yılında ise, 3 makale (%14), 4 tez (%27) ve 20 Yargıtay kararına (%30) rastlanmaktadır. Bunun dışında 1996 yılında 1 makale, 1 tez ve 4 Yargıtay kararına; 1997 yılında, 3 makale, 1 tez ve 12 Yargıtay kararına ve son olarak 1999 yılında ise 5 makale, 1 tez ve 9 Yargıtay kararına rastlanmaktadır.

Çocuk İstismarına Yönelik Makale ve Tezlerde Ele Alınan Örneklem Grubu

Çocuk istismarı ile ilgili yapılmış çalışmalarda araştırmacıların daha fazla tercih ettikleri örneklem grubunun belirlenmesi, araştırmacıların bu konudaki eğilimlerini belirlemek açısından önemlidir. Bu çalışmada incelenen makalelerde ele alınan örneklem grubunun çoğunluğunu 4-18 yaşları arasındaki çocuklar (f = 16, % 76.19) oluşturmaktadır. Diğer bir örneklem grubu ise anne-babalardan (f = 5, %23.81) oluşmaktadır. Tez çalışmalarında ise örneklem grubunun çoğunluğunu yine çocuklar (f = 9, %61) oluşturmaktadır. Bunu yine anne-babalarla yapılan çalışmalar (f = 3, %20) izlemektedir. Bununla birlikte tez çalışmalarında, makale çalışmalarından farklı olarak öğretmen ve hemşirelerin, anne-baba örneklem grubuyla eşit oranda (f = 3, %20) tercih edildiği görülmektedir.

TARTIŞMA

Yapılan içerik analizi sonunda, incelenen dergilerdeki makalelerden 21'nin çocuk istismarı ile ilgili olduğu bulunmuştur. Makalelerin büyük çoğunluğu psikiyatri alanındaki dergilerde yer almaktadır. Bu makalelerin çoğunluğu cinsel istismar ile ilgilidir. Tez çalışmalarıyla ilgili olarak, toplam 15 teze rastlanmıştır; tezlerin çoğunluğunun yüksek lisans tezi olduğu, doktora düzeyinde çalışmaların sınırlı sayıda olduğu belirlenmiştir. Tezlerde makalelerin aksine, fiziksel istismarın diğer istismar türlerine göre daha fazla yer aldığı görülmüştür. Yurtdışı alan yazına bakıldığında, bu çalışmanın bulgularıyla da paralel biçimde fiziksel ve cinsel istismarın duygusal istismara göre daha fazla incelenmiş olduğu görülmektedir (Behl, Conyngham ve May, 2003). Bunun olası birkaç nedeninin olabileceği düşünülmektedir. Bunlardan birincisi, fiziksel ve cinsel istismarın duygusal istismara göre görsel olarak daha somut sonuçları olmasının araştırmacıların özellikle bu iki istismar türüne eğilmesine neden olabileceğidir. Konuyla ilgili diğer bir neden, fiziksel ve cinsel istismarın olumsuz sonuçlarının, duygusal istismara göre daha fazla olduğu biçimindeki yanlış inanç olabilir. Bunlara ek olarak, medyanın fiziksel ve cinsel istismara daha fazla dikkat çekiyor olması da araştırmacıları bu istismar türleri ile ilgili olarak çalışmaya güdüyor olabilir. Türkiye için neden bunlardan hangisi olursa olsun bu çalışma, istismarla ilgili alan yazın ile adalete yansıyan davalar arasında paralellik olmadığını göstermektedir. Yayın politikası gereği sadece seçilmiş kararlardan oluşuyor olmasına karşın, Yargıtay Kararları Dergisinde konuyla bağlantılı 67 karara rastlanmıştır. Yargıtay kararlarına ek olarak Devlet İstatistik Enstitüsünce 2000 yılında ve sadece 27 ilde yapılan bir istatistik çalışmasında, 6758 çocuğun farklı nedenlerden dolayı mağdur ya da terk edilen durumunda olduğu belirlenmiştir (D.İ.E., 2000). Mağdur ya da terk edilen durumdaki çocukların da temelde duygusal, fiziksel ya da cinsel olarak istismar edildikleri düşünülürse sayı, istatistiklere yansiyandan daha yüksek olarak değerlendirilebilir. Ayrıca bu adli kayıtlara ek

olarak Türkiye’de örneğin Oral, Can, Kaplan, Polat, Ateş, Çetin, Miral, Hancı, Erşahin, Tepeli, Bulguç ve Tıraş (2001) tarafından yapılan bir tarama çalışmasında istismarın yaygınlığını destekler nitelikte sonuçlar elde edilmiştir. Çalışma sonuçlarına göre, 18 aylık süre içerisinde İzmir’de bulunan 5 hastaneye başvuran ya da getirilen çocukların 32’sine çocuk istismarı tanısı konmuştur. Tanılanan vakaların, %85’ine duygusal, %66’sına fiziksel ve %38’ine cinsel istismara uğradıkları belirlenmiştir. Araştırmacılar, çocuk istismarının araştırma kapsamındaki hastanelerde tıbbi bir sorun olarak önemli bir olgu olduğunu belirtmişlerdir.

Kültürel özellikler nedeni ile gizli tutulan ya da yasal kayıtlardaki düzensizlikler nedeniyle istatistiklere yansımayan olgular birlikte düşünüldüğünde istismarın, ülkemiz için oldukça yaygın bir sorun olduğunu söylemek yanlış olmayacaktır. Yargıya yansımış istismar olguları ile ilgili sayıların fazlalığına karşın, başta istismarı önlemeye yönelik çalışmaları içeren disiplinler ile istismar sonrası tedavi sürecinde yer alan disiplinlerde, bu konularla ilgili çalışmalarının yetersizliği dikkat çekicidir.

Çocuk istismarı ile ilgili çalışmaların yıllara göre dağılımına bakıldığında makale ve tezlerde buna ilişkin anlamlı bir farklılık gözlenmemektedir. Bununla birlikte yargıya yansıyan kararların yıllara göre dağılımına bakıldığında, en fazla kararın 2000 yılında verilmiş olduğu görülmektedir. Yargıya yansıyan istismar olaylarının artış göstermesinin iki nedeni olabilir. Bunlardan birincisi, istismar konusundaki bilincin artmasına bağlı olarak, geçmiş yıllara oranla daha fazla olgunun yargıya yansıtılıyor olması yanında bu konularla ilgili kayıtların da daha sağlıklı olmasıdır. İkinci bir neden ise, gelişmekte olan tüm ülkelerde olduğu gibi ani sosyal, kültürel değişim ve ekonomik zorlukların toplumdaki özellikle kadın ve çocuklara yönelik şiddet eğilimlerini artırmış olması olasılığıdır (McCurdy, Daro, 1994; Behl, Conyngham, Heather, May, 2003). Bu çalışmada, çocuk istismarı ile ilgili makale ve tezlerin yıllara göre dağılımlarında belirli bir farklılık olmamasına karşın, 2000 yılında yapılan akademik nitelikli çalışmaların Yargıtay kararlarına paralel olarak artış göstermiş olması bu konudaki farkındalığın arttığını göstermesi açısından önemlidir.

Araştırmanın son analiz kategorisi olan makale ve tezlerde çalışılan örneklem grubu ile ilgili analizde, hem makalelerde hem de tezlerde istismara uğrayan çocuklara daha fazla yer verildiği görülmektedir. Bu durum, araştırmacıların bu gruplara daha kolay ulaşabiliyor olması ile bağlantılı olabilir. Bununla birlikte, istismar edilmemiş ancak risk altında olan çocuklarla ya da çocuklarla çalışan ve onları istismardan korumaya yönelik önlemleri alabilecek kişi ya da kurumlara yönelik çalışmaların eksikliği bu alandaki önemli bir sınırlılıktır.

Bu çalışmada elde edilen sonuçlar; Türkiye’de çocuk istismarı ile ilgili olarak din ya da kültürel özelliklere özgü yanlışlık ya da eksikliklerin yanında nitelikli bilimsel bilgi eksikliklerinin olduğunu da göstermektedir. Çocuk Hakları Evrensel Beyannamesini imzalamış bir ülke olduğu düşünüldüğünde, Türkiye’deki yaygın-

lıđına karřın, çocuk istismarı ile ilgili nitel bilimsel bilgi eksikliđi, üzerinde dűřünlűp, çalıřılması gereken bir olgu olarak dikkati çekmektedir. Bu engelleyici kořulları azaltmaya yűnelik çabalar, bu konuda yapılacak daha fazla ve daha geniř űrneklemlerle, disiplinler arası iřbirliđinin olduđu çalıřmaları gerektirmektedir. Ayrıca istismar olgusunun ve istismarın űnlenebilmesine yardımcı olacak kořulların tanımlanması için sadece istismara uđramıř çocuklar ve istismar eden anne babalar deđil, risk grubu olan ve henűz istismara uđramamıř grup/gruplar ile çalıřmak da bir zorunluluktur.

KAYNAKÇA

- Akyűz, E. (2000). *ocuđun baklarının ve gűvenliđinin korunması*. Ankara: Milli Eđitim Bakanlıđı Yayınları.
- Aydemir, T. (1995). *Cinsel istismara maruz kalan çocukların adli tıp açısından incelenmesi ve korunması*. Yayınlanmamıř Yűksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi Adli Tıp Enstitűsű, İstanbul.
- Behl, L.E.; Conyngham, H. A.; May, P. F. (2003). Trends in child maltreatment literature. *Child Abuse & Neglect*, 27(2), 215.
- Bilir, ř.; Arı, M.; Atik, B.; San, N. P. (1987). Konya, Kayseri, Denizli il merkezlerinde 4-12 yař grubu 4003 ocuk űzerinde dűvűlme sıklıđı ve bununla ilgili bazı duygusal sorunların taranması. *ocuk Geliřimi ve Eđitimi Derđisi*, 2, 3-9.
- Helfner, E.R. (1991). Child abuse and neglect assesment, treatment and prevention *Child Abuse and Neglect*, 15, 1.
- Konana, E. (1989). *Tűrk Hukukunda ocuđun Korunması*. Ankara: M.E.B. Yayınları.
- McCurdy, K. ve Daro, D. (1994). Child maltreatment: A national survey of reports and fatalities. *Journal of Interpersonal Violence*, 9, 75-94.
- Oral, R.; Can, D.; Kaplan, S.; Polat, S.; Ates, N.; Cetin, G.; Miral, S.; Hanci, H.; Ersahin, Y.; Tepeli, N.; Bulguc, A.G.; Tiras, B. (2001). Child abuse in Turkey: an experience in overcoming denial and a description of 50 cases. *Child Abuse and Neglect*; 25, 279-290.
- Potter, J. (1996). Discourse analysis: Theoretical background (ed. J.T.E. Richardson) *Handbook of Qualitative Research Methods*. UK: BPS Blackwell.
- Taneli, S. (1999). Kűűk ocuđun cinsel tacizi ve tanı zorlukları (ed. A. Ekři) *Ben Hasta Deđilim: ocuk sađlıđı ve hastalıklarının psikososyal yűnű*. İstanbul: Nobel Tıp Kitabevleri.
- T.C. Bařbakanlık Devlet İstatistik Enstitűsű (2000). Gűvenlik birimine gelen veya getirilen ocuk istatistikleri (Seçilmiř 27 il). Ankara: D.İ.E.
- Yıldırım, A. ve řimřek, H. (2000). *Sosyal bilimlerde nitel arařtırma yűntemleri*. Ankara: Seçkin Kitabevi.

YAZAR HAKKINDA...

Araştırma Görevlisi Abioğlu, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Eğitimde Psikolojik Hizmetler Anabilim Dalı öğretim elemanıdır. Çalışma ve araştırma konuları; çocukta bilişsel gelişim, çocuk kültürü, ana-baba çocuk etkileşimi, çocuk ve küreselleşme, yoksulluk ve çocuk gelişimidir.

İletişim Adresi: Nihal Abioğlu

Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi

06590 Cebeci / ANKARA

Tel: (0-312) 363 33 50 / 330

Faks: (0-312) 363 61 45

E-posta: abioglu@education.ankara.edu.tr

ABOUT THE AUTHOR...

Research Assistant, Abioğlu, has been working at Ankara University, Faculty of Educational Sciences. Her research subjects include cognitive development in children, child culture, interactions between children and parents, children and globalization, poverty and child development.

Address for correspondence; Nihal Abioğlu

Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi

06590 Cebeci / ANKARA

Phone: (0-312) 363 33 50 / 330

Fax: (0-312) 363 61 45

E-mail: abioglu@education.ankara.edu.tr